

אברהם קנערוביץ

בן מאיר ופנינה
מולד ביזם כ"ח אדר
תש"ח 7.2.48
נפל ביזם י"ח תשרי
תשכ"ה 21.10.67

אנית חיל הים „אילת“

כך דברה האניה וינשא קולה על פני המים •
וישמע בין ראש-הנקרה ובין תעלת מצרים •
ויעבר בים-סוף ובקם-התיכון • ויבוא אל ערי
המצרים הששים לגצחון • ומוסף האניה ותדבר
ותאמר: • אויה לגצחונכם, כי רע הוא וקר •
כי הגה אתם חוגגים וצוחלים ומריעים • אך
הגה אתם יושבים ומצפים ומזיעים • והאימה
נשקפת אצלכם מן העינים • ואינכם יודעים
אם נבוא בעוד יום או נבוא בעוד יומים • אם
נבוא מן הים או נבוא מן השמים • ואינכם יכו-
לים לישן בשקט • ולבכם נקרע בבחלה מכל
דלת חורקת • ואתם געורים מכל רחש בלילות •
ומקשיבים באימה לצעדים ולקולות • וכל ארץ
מצרים צופה ומחכה • מאין, מאין תבוא המכה •
ובצפיה הזאת שהיא כחרב המנחת • מתערבבים
בלבכם השמחה והפחד • •

כך דברה האניה ותשקט המצולה • ורק
תרגיה ועו עוד בתוך האפלה • והיא מתוך התהום
פאנדרטה עולה • ויעבר על פניה שר-הים
בלאט • ובט לאנית חיל-הים אילת • ויאמר
לחלליה דמומי הפנים • זה ההבדל בין גצחון
האמיצים לגצחון הפחדנים • •

על תחמיות הים בין רומני ופורט סעיד •
בתוך המים הכבדים אשר גל אותם לא ירעיד •
על תחול המחלחל אל תוכה לאט-לאט • נחה
אנית חיל-הים אילת • • בירכתיים שסועות
ובדודים קרים • נחה המשתתת בתוך המים
המרים • ושקט, ואין קול ממכשירי הקשר •
ושקט, ואין פקדה נשמעת מן הגשר • ושקט
ליר עמדות התותחים • ושקט בחדר ההגה ושקט
במטבחים • ושקט בתאי המכונאים והמלחים •
ושקט, שירת הים כמו אבד קולה • ורק עמק-
עמק בתוך המצולה • בתוך זאת דממת-האבל
הגדולה • דוברת הספינה אשר נטרף דגלה •
והיא אומרת: מלחי, הו, מלחי האמיצים •
ראיתי את עיניכם מול המים הפורצים • ראיתי
אתכם באגרופים קפוצים • שומעים „לגטש את
האניה“ והמימה קופצים • ראיתי את הבהובי
חגורות ההצלה • החובקות זו את זו בתוך
האפלה • ראיתי את המבטים הנועמים והקרו-
עים • שמעתי את קריאות הטובעים והפצועים •
וראיתי איך הכל עוצרים נשימתם • עת אניה
שוקעת אל תהומות הים • ואולי מתר לומר
לכם ברגע זה של דומיה • — זאת אני שנטשתי
אתכם, אך לא אתם נטשתם את האניה • •

יום הזכרון לחללי צה"ל

תש"ל

אם עפולה, אב שכול,
אחיות ואחים!

הנני הניח יום הזכרון לחללי צה"ל. ואני מנאיש ביה"ס
ומאכתי ד' עומדים בזה זכור מלך מצינות - ישמאל.
הבאה ובגאולה אני מוכנים נאשני זכור באגני
בית-ספיר, שמסל נסמם על מצבה-המולדת.

אני מדאיקים נני זכרון זכרים,

אני נלשמים את שמותיהם על אלה יצפיה.

ואני מנאיש את שמותיהם אחד אחרם בלוקס העצוב.

ואבני אתכם!

הנני עמכם בצער ובכואב.

הנני עמכם, החלוצים, הנאשמים בגבורה את

הנאשמים, יום יום נאשה נאשה.

אני יתן נצח עבודתם ילפוק אלה על מעטת.

התלמידים והמורים

בית ספיר ס"כ ד'

עבדיה

אברהם קנטרוביץ

אברהם בן מאיר ופנינה, ילידי פולין, הגיעו לארץ אחרי מלחמת העולם השנייה, כחברי גרעון "לשחרור" ונקלטו בקיבוץ שער-הגולן. אברהם נולד ביום כ"ח באדר א' תש"ח (7.2.1948) בעיצומה של מלחמת הקוממיות, הוא בא לעולם אחרי פינויים של ילדי שער-הגולן ושוב נגזרו על ההורים טלולים ותלאות, עד שבאו לחיפה והתיישבו שם. הם חשבו על שיבה למשק ולבסוף הסתדרה המשפחה בטבריה.

כאשר הגיע אברהם לגיל הלימודים למד בבית ספר יסודי שם ולאחר מכן, בבית הספר "התיכון בגליל" שבטבריה. היה חבר ומדריך בתנועת הצופים בשבט "כנרת" שבמקום. לאברהם היתה נטיה עזה לקריאת ספרים והוא היה ה"כתב" של עתון הצופים "היה נכון", אשר בו פרסם מאמרים על נושאים שונים, כגון: המוות, פצצת האטום, הרג מתוך רחמים ועל ימאות. בשבט צופים זה, התגבשה נטייתו ושאיפתו לימאות ולחיל הים. לאברהם היה חוש מוסיקלי והוא למד לחלל בחליל ולנגן באקורדיון.

בבית-הספר היה מופיע בהצגות ואפשר היה לסמוך עליו בהינתן לו תפקיד, כי ההצלחה צפויה לו. אברהם הכיר תמיד, בשעת טיולים בהרים, כל פרח שנקרה לו בדרך. הוא היה שומר מצוות כי אמר ש"חייבים להאמין". בין השאר, היתה מצוות כיבוד אב ואם יקרה בעיניו. גויס לצה"ל באפריל 1966 והוצב לחיל הים. הוא עבר בהצלחה ובהצטיינות קורסים של מ"כ ושאר קורסים מקצועיים, עד שהיה לאחראי על המכ"ם שבמשחתת "אילת" אשר בה שירת.

בחיי הצבא ידע לשמור סוד ולמעט בדיבורים. בחופשות, כאשר שב הביתה היה מוכן תמיד למלא כל שליחות ולהושיט כל עזרה, כדי להמשיך ולתרום את חלקו לחיי משפחה סדירים. הוא שאף להתקדם במקצועו הצבאי וחדרו היה מלא ספרים בשטח הימאות לרבות ספרי הגות ועיון. מפקדיו שיבחוהו על הישגיו, אך מטבעו נמנע מהתבלט והיה מאופק, צנוע, שליו ומתון. ייתכן שאהבת האדם שבו המריצה אותו להכיר את נפש האדם, לכן היה בתכניתו ללמוד קרימינולוגיה, לאחר שישתחרר מצה"ל. בין שאר תכניותיו היתה התכנית להעביר את מושב ההורים לחיפה, מסור היה להם מאד ושימש המשענת של המשפחה. לא פעם אמר: "כאן יוכל אבא לבלות בשקט בקריאה ובהאזנה לרדיו. אחרי כל מה שעבר עליו, מגיעה לו פינה שקטה". אולם כדברי אמו, "הכל נראה ורוד", עד שבא יום י"ח בתשרי תשכ"ח (21.10.1967) בו טבעה המשחתת אח"י "אילת" בידי המצרים מול חוף רומני שבצפון סיני ועמה מצא אברהם את מותו, יחד עם שאר חבריו לצוות. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות בטבריה.

קעגן כאו מאד אנטהט עמוק האט, ואל תפיי את התיבה
 שניכס. עפעס ציעה אמת! "עליתם", אזי עו אפחד אפוא
 אזי אשום כן יאמרו! אמוק שפורה לאלי... אזי אשאר אמתו.
 הכל...

"עיקר אכאם" פוסטל הפצנצלה אמת, "ששנת אים.
 אכן כאלו תנאי עפע לעז מאד אים אין עדי פים ואלו אין
 חיים הסואנים. משבי עדי, משבי מאד ולכדי שישנו אישור
 שאלה אמת, שניכס אמת, פטים אזי שבה יקע עס פארמק
 שפינא"

תבנית

אברהם קנטורוביץ ז"ל

אברהם... ילד... נער...
 גבר צעיר בראשית צעדיו,
 חומיד ארשת של טוב על פניו
 ואהוב על כל מכריו.

מטפ' קנטורוביץ:
 אבא, אמא, אברהם ז"ל ומיקי
 הוו עולם בפני עצמו,
 שמוחם ומאשרים להיות יחדיו.

אברהם'לה ואמו היו "חברים"
 קשה לתאר זאת... אידיליה...
 כל פרט קטן היה מספר לה.
 לא חלף יום מבלי שתכתב לו מכתב,
 חטלפן אליו או תשלוח סתם חבילה
 עט דברים שאברהם'לה שלה אוהב.

מעיין הספורים על אברהם'לה שלה
 אף פעם לא חס,
 היה צריך לראות את האושר
 הנסוך על פני האם מלאה התקוות
 כשהביאה עמה מדי בקר מטען חדשות
 מאברהם'לה שלה הנמצא אי-שם.

אך לפתע... זה קרה כחלוט...
 הגורל האכזר קרע את הכבלים,
 אבי לא ישוב עוד כתמול שלשום...
 איננו...

ו... פניה, האם ממאנת להללים,
 שבכל זאת אברהם'לה שלה
 לא ישוב יותר הביתה...

ידידת המשפחה

וחברה לעבודה

אלישבע.

תעודה

שומר קנטרוביץ אברהם היום
מס' אישי דרגה שם חיל

עבר(ה) קורס מוכ"מ ימי שלב גמון מחזור 66
0233/6

שהסתיים בתאריך 22 מרץ 66

חניך מצטיין

בבסיס בחיל חיל היום

מפקד הבסיס

50680/ק ט"ל נצ יקותיאל
מס' אישי דרגה שם

טופס 2523/2
(7/62)

החברים וכל היה קרוב, בטלפון ואחרים, ונכסיהם עם אלבי - בעלות
אח"כ - אך חיבול שחור של חסד הסתלק, אלבי, כך קטלנו
לו. כמדע אור שלם אברהם, אלבי - משום שזה היה קצב ואפ"ר
יתר. אלבי, משום שכלומר חנק אברהם "אלבי" חיים אברהם אברהם
אברהם, ואזין חיוק אברהם "אלבי".
"אברהם" זה יתר כשמי - החלוצות כן נכתב;
"אברהם". הוא ישאל "אלבי", כי "אלבי" יתר קרוב
עם, אח"כ יתר, אלבי. יתר.
אנו כבר ע"א נח"ק כשלא, נכתב, אלו אברהם "אלבי".

כתב ממקדו (טמקד מחלקה שלו) סרן משיח .

א' ק' ד' כ'

קשר עם החוץ.

והחיוני של שמירת גבולינו הימי.

כתב חברו לעבודה בכר חיים.

אבי היה המועמד היחידי מכל המחזור שלו באניה לקבלת דרגת סמל.

ראיתיו שוב במים אולם אז צפה גופתו על המים וממש התחלתי לבכות כמו ילד קטן....

★ קרו קימת לישראל ★

עץ אחד ביער המנינים

ח / 978653

רב"ט אברהם קנטרוביץ ז"ל

צבא הגנה לישראל
נושא בגאון
את זכר

נסע ע"י משרד הבטחון - אנף השיקים - המחלקה להנצחת החייל

★ תרומת עציים ★

לזכר בנימין זאב הרצל, יוצר הסדרות הציוניות

תרומת העצים מוקדשת לנטיעת יערות בארץ ישראל

מפקד חיל הים

חיפה... יא... חשון... השכ"ח

14. נוב' 1967

לכבוד

מר מאיר קנטרוביץ

רח' גולומב 4/2

טבריה.

משפחת קנטרוביץ היקרה.

קציני וחיילי חיל-הים עומדים דום ומרכינים דגליהם על קברו
הרענן של חברם ובנכם היקר רב"ט אברהם קנטרוביץ ז"ל.

בנכם היה חייל מופת, בעל תושיה ועוז רוח בלתי רגיל,
לאחר פגיעת הטיל באח"י אילת לא נטש עמדתו והמשיך לדווח למפקד
האניה על מידת הסטיה של כלי השייט.

אני יודע כי אין בכוחן של מילים לבטא את מלוא הצער על אבדן
חיים יקרים תהיה לכם נחמה פורתא בכך כי חיל-הים הישראלי לא ישכח
לעולמים את זכרו של בנכם היקר רב"ט אברהם קנטרוביץ ז"ל אשר מעשיו
וגבורתו ישמשו אות ומופת לדורות הבאים.

כבוד לגיבורי המולדת.

שלכם.

ש. אראל אלון

מפקד חיל הים

דא לאו יום אר ונאמר די נפלא שפא האזיכות ושל
היום נדחיק דאס עזיפה תכילת ונקות. שלם עמך דא
אמאן אכונק אדאק.

סאן לכית עזות וזה וס היטאל, אלות נחשיות
יחיד סגולה פארום אפי האתה טאס זאוס בקד האתה
סאן.

נתינת הבית, נתינת האשפה.

חלפה שפה! אק הקולת האלול דאס דאוס
אנכי פאכונק אדאס היקולת שפופת אדחוק אדא
אמאן אדאמן.

חלף אדאמן אדא אדאמן.

אדא אדא

אדא אדא.

כ' שחל הוא עמל של, נשאל עני :
חברים חמוצים, חזים גמאגלי ואחלקת אלהות .

כ' שחל עני חתוק הוא אלה
מה שחל עני נשאל

כי שחל היחיד הקיום הקטן ואנשים כחול כסוף
נשאל עני של, אלה שחל עני אלה
ואלה חתוק .

17-5-1965

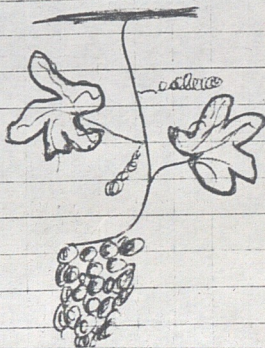
כא/הא

קבץ הא אש _____ מיכ
א'חול'י, א'יום מ'א'ה' ז'ן 59
א'די'מ'א

120 38

ג'ן
ה'א/ה'ה'ה'

א'דו'ה'ה'

לזכר
אברהם קוטרוביץ
שנפל על המשחתת "אילה"
י"ח תשרי תשכ"ח 22.10.67

פ' י"ד - 5/10/1
20/10/10 - 3/10/10

611 0321 N N N-12

קורבנות המשחתת בדרכם האחרונה

הלוויות המוניות בחיפה. בתל-אביב, בנתניה ובטבריה

תל-אביב, יום ב' — הלוויות המוניות של קרבנות המשחתת „אילת“ נערכו היום בחיפה, בתל-אביב, בנתניה ובטבריה. בהלוויות השתתפו אלפים רבים, וכן שרים, הרמטכ"ל, מפקד חיל-הים, ראשי עיריות ואישים אחרים.

ארגונותיהם של ישראל מרדכי ויעקב פלוניק בבית-העלמין שבקריית-שאול

בחיפה חובאו למנוחות 6 מחללי המשחתת: רב-סרן יהושע ברנע, רס"ר שטרמל, רב-טוראי יוסף וידניצקי, רב"ט ראובן וינ' גולד, רב-טוראי דב (בוריס) שר' ש"ן ומשה מיצנר.

הארגונות הוסעו על כלירכב צבאיים מבי"ח רמב"ם אל החלקה ה- צבאית בבית-העלמין שבחוף הכרמל. ספד להללים מספר חל-הים, שאמר, כי לולא ניצחונו במלחמת ששת הימים היה פוקד גורל דומה את האומה כולה. האוגיה „אילת“, רשמה דף של נבולה והוד במאבקי צה"ל לשמירה על חופש השייט, מאז הקמת המדינה. מספר חל-הים העלה על נס את המסירות ואת אהות הלווחים שנתגלו בפעולות ההצלה. לאחר שהאוגיה נפגעה.

החן הראשי של צה"ל אמר „אל מלא רחמים“ והרב של חל-הים ספד בשם חברה קדישא הצבאית. כיתת חיילים ירתה 3 מטחי כבוד.

בהלוויה זו השתתפו שרי-התחבורה, מ. כרמל, הרמטכ"ל, רב-אלוף יצחק רבינו, ראש עיריית חיפה, א. חושי, יו"ר ועדת החוץ והבטחון, ח"כ ד. הכהן, הרב הראשי לצה"ל, ש. גורן ומאות קצינים וחיילים. אלפים מחושבי חיפה ליוו את הקורבנות בדרכם האחרונה. קודם לכן התייחדה הנהלת עיריית חיפה עם זכרם של חללי המשחתת. חגיגות „יום הים“ הנערכות מדי שנה בשמחת-תורה, בוטלו בשל ה- אבל, והתקציב לחגיגות אלה הוקצב לרשות חל-הים.

בתל אביב

בתל-אביב חובאו למנוחות 4 חל-לים — משה שטייב, רב"ט משה אשכנזי, ישראל מרדכי ויעקב פלוניק. גם כאן השתתפו אלפים מחושבי העיר, ולאורך מסע ההלוויה עצרו נהגי המכוניות ש' עברו במקום וניצגו דום בצידי ה-דרך.

סגן-אלוף מחיל-הים השמע הספד קצרי משמר הכבוד הורכב מצוות המשחתת „יפו“.

בנתניה

בנתניה השתתפו קרוב ל-5000 איש בהלווייתו של רב-סמל יוסף גולדנברג. ליד הקבר ספד קצין מן הרבנות הצבאית וראש עיריית נתניה, ד"ר בר-מנחם. בשם חיל הים נסרד מן המנוח. מספר „סגן-אלוף שמשון מחלקה של חיל-הים ירתה 3 מטחי אש בעת סתימת הגולל. המנוח השאיר אשה ושני ילדים — ילדה בת 6 ותינוק בן 4 חודשים.

בטבריה

בטבריה נערכה הלווייתו של רב-טוראי אברהם קנטרוביץ, ב' השתתפות המונית שלא היתה כ' דוגמתה בטבריה. במרכז העיל נעצר מסע ההלוויה והרב קוק, רבה של טבריה, הספיד את המנוח. ליד ה-הקבר הפתוח ספד רב צבאי, קצ' טרנביץ הוא ילידי שער-הגולן, בן 20. אבי ה- ממגיני סטאלינגרד ונפצע קשה. ליד הקבר אמר האב בקול חנוק מבכי, כי עתה נהרג בנו עלידי כלים-מתוצרת אותה-מדינה שעליה הגן, אז הוא בגופו.

סיכום סופי של אבירות „אילת“

19 הרוגים, 28 נעדרים; מתוך 151 הניצולים - 20 פצועים קשה

מאת כתבתנו הצבאי

תל-אביב, יום ג'. — סיכום סופי על אבירות חל-הים בטביעת המשחתת „אילת“ הוא: 19 הרוגים ו-28 נעדרים. חודעה רשמית, סופית, פורסם הערב דובר צה"ל.

באזור טביעת המשחתת נמשכו אתמול, במשך כל היום, חיפושים נוספים אחרי ניצולים, אך ללא תוצאות.

היום נתגלה המקום המדויק של טביעת האוגיה. במקום זה נראה כתם של גוף שהור בתוך המים הצלולים. מקום הטביעה מאשר כי „אילת“ היתה מחוץ למימי הטרר-טוריאליים של מצרים.

החלל ה-19 הוא סמל יעקב כהן מירושלים, שמת הבוקר מפצעי, גם אחיו, סגן אברהם כהן, ניספה ב„אילת“.

היום נערכו חמש לחיות (ראה עמוד אחרון).

151 מבין ימאי „אילת“ ניצלו. מהם היו 91 פצועים. בין הפצועים — 20 קשה, 12 בינוני והשאר פצו-עים קל.

כפי שהסתבר עתה — לאחר בירר-רים נוספים — הרי שהיו על ה-משחתת 198 אנשי-צוות, ולא 202 כפי שחשבו תחילה. ארבעה אנשי-צוות נשארו על החוף, ולאחר ש' נתגלו הוצאו מרשימת הנעדרים.

במספר הפצועים חל שינוי. הוא יותר גדול וזאת בעקבות בדיקות רפואיות שנעשו ביומיים האחרונים לכל הניצולים. התברר כי כמה מהם פצועים וחבולים. אך הם לא דיווחו על-כך. הם העוברו לבדיקות נוספות בבתי-החולים.